31972L0230

DRUHÁ SMERNICA RADY
z 12. júna 1972
o harmonizácii ustanovení stanovených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením týkajúca sa pravidiel upravujúcich daň z obratu a spotrebnú daň, ktoré sú uplatniteľné v medzinárodnom cestovnom ruchu

(72/230/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na článok 99,

so zreteľom na smernicu Rady z 28. mája 1969 ([1]) o harmonizácii zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení týkajúcich sa oslobodenia od dane z obratu a spotrebnej dane pri dovozoch v medzinárodnom cestovnom ruchu,

so zreteľom na návrhy Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru,

keďže rezolúcia Rady a reprezentácií vlád členských štátov z 22. marca 1971 ([2]) o dosiahnutí jednotlivých stupňov hospodárskej a menovej únie v spoločenstve zabezpečuje najmä postupné rozšírenie daňových úľav poskytovaných jednotlivcom pri prechode cez vnútorné hranice spoločenstva;

keďže treba rozvinúť cestovný ruch v rámci členských štátov zvýšením počtu úľav dane z obratu a spotrebnej dane, ako to určuje smernica Rady z 28. mája 1969; keďže, aby sa obmedzili kontroly, majú sa vyhlásenia pri prechode vnútorných hraníc spoločenstva zjednodušiť tam, kde hodnota alebo množstvo tovaru neprekročí nárok na colnú úľavu;

keďže osoby žijúce v blízkosti vnútorných hraníc spoločenstva a vodiči dopravných prostriedkov, ktoré sú používané v medzinárodnom cestovnom ruchu, majú mať odteraz nárok na určité oslobodenie od cla;

keďže z pohľadu technických problémov, ktoré vznikli pri uplatňovaní článku 6 horeuvedenej smernice, by mali byť prejednané určité problémy, týkajúce sa daňovej úľavy na úrovni maloobchodu;

keďže, so zreteľom na progresívne budovanie hospodárskeho priestoru, ktorého charakteristické znaky sú podobné domácemu trhu v spoločenstve, členské štáty odstránia momentálne platný systém v obchodovaní vo vnútri spoločenstva týkajúci sa daňovej úľavy pri vývoze a uvalenia dane na dovoz a z toho dôvodu tiež poskytnú úľavy na dane z obratu a spotrebnej dane na úrovni maloobchodu;

keďže však úplné odstránenie takejto daňovej úľavy možno dosiahnuť iba postupne; keďže ako prvý krok sa musia stanoviť určité spoločné pravidlá uplatniteľné na osoby žijúce v spoločenstve pri štandardných prípadoch daňových úľav na úrovni maloobchodu,

([1]) Ú. v. ES L 133, 4.6.1969, s. 6.
([2]) Ú. v. ES C 28, 27.3.1971, s. 1.

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Článok 2 smernice Rady z 28. mája 1969 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa slová „stodvadsaťpäť účtovných jednotiek“ nahrádzajú slovami „sedemdesiatpäť účtovných jednotiek“;

b) v odseku 2 sa slová „tridsať účtovných jednotiek“ nahrádzajú slovami „dvadsať účtovných jednotiek“;

c) v odseku 3 sa slová „stodvadsaťpäť účtovných jednotiek“ nahrádzajú slovami „sedemdesiatpäť účtovných jednotiek“.

Článok 2

Článok 4 (1) smernice Rady z 28. mája 1969 sa nahrádza týmto:

„1. Bez dopadu na vnútroštátne ustanovenia uplatniteľné na cestujúcich žijúcich mimo Európy, každý členský štát stanoví nasledujúce množstevné limity pre úľavy z dane z obratu a spotrebnej dane na tovary uvedené dole:

	I *Cestovný ruch medzi tretími krajinami a spoločenstvom*	*II* *Cestovný ruch medzi členskými štátmi*
a) tabakové výrobky:		
cigarety	200	300
alebo		
krátke cigary (cigary s maximálnou hmotnosťou 3 g)	100	150
alebo		
cigary	50	75
alebo		
fajčiarsky tabak	250 g	400 g
b) alkoholické nápoje		
— destilované nápoje a liehoviny viac než 22 %	l štandardnáfľaša (0,70 až 1 liter)	ku celkovému objemu 1,5 litra
alebo		
destilované nápoje a liehoviny a aperitívy na báze vína alebo alkoholu, s obsahom alkoholu, neprekračujúcim 22 %; šumivé vína, alkoholizované vína	k celkovému objemu 2 litre	k celkovému objemu 3 litre
a		
— obyčajné vína	k celkovému objemu 2 litre	k celkovému objemu 3 litre
c) parfumy	50 g	75 g
a		
toaletné vody	¼ litra	3/8 litra
d) káva	500 g	750 g
alebo		
kávové extrakty a esencie	200 g	300 g
e) čaj	100 g	150 g
alebo		
čajové extrakty a esencie	40 g	60 g“

Článok 3

Článok 5 (1) smernice Rady z 28. mája 1969 sa nahrádza nasledujúcimi ustanoveniami a predchádzajúce odseky 2 a 3 tohoto článku sa prečísľujú na odseky 6 a 7:

„1. Členské štáty môžu obmedziť hodnotu a/alebo množstvo tovaru, ktoré môžu byť vyvezené bez cla, na jednu desatinu hodnoty a/alebo množstva stanovených v článku 2 a 4 (1), stĺpec II, ak takýto tovar je dovezený z iného členského štátu osobami s pobytom v pohraničnej oblasti dovážajúceho členského štátu alebo v oblasti susedného členského štátu, pracovníkmi pohraničnej oblasti alebo vodičov dopravných prostriedkov používaných v medzinárodnom cestovnom ruchu.

Pritom nárok na oslobodenie od cla vo vzťahu k dole uvedenému tovaru môže byť nasledujúci:

a) tabakové výrobky:

cigarety	40
alebo	
krátke cigary (každá cigara s maximálnou hmotnosťou 3 gramy)	20
alebo	
cigary	10
alebo	
fajčiarsky tabak	50 g

b) alkoholické nápoje:

— destilované nápoje a liehoviny, keď obsah alkoholu presahuje 22 %	0,25 litra
alebo	
— destilované nápoje a liehoviny a aperitívy na báze vína alebo alkoholu, kde obsah alkoholu, nepresahuje 22 %; šumivé vína; alkoholizované vína	0,50 litra
a	
— obyčajné vína	0,50 litra

2. Členské štáty môžu stanoviť nižšie hranice hodnoty a/alebo množstva tovaru pre colnú úľavu, keď je tovar dovezený z tretej krajiny osobami s pobytom v pohraničnom pásme, pracovníkmi v pohraničnom pásme alebo vodičmi dopravných prostriedkov, používaných v cestovnom ruchu medzi tretími štátmi a spoločenstvom.

3. Členské štáty môžu stanoviť nižšiu hranicu hodnoty a/alebo množstva tovaru pre colnú úľavu, keď je tovar dovezený z iného členského štátu členmi ozbrojených síl členského štátu, vrátane civilných osôb a ich manželov a detí, ubytovaných v inom členskom štáte.

4. Obmedzenia uvedené v odsekoch 1 a 2 sa neuplatnia keď tu uvedené osoby preukážu, že idú za hraničné pásmo, alebo že sa nevracajú z hraničného pásma susedného členského štátu alebo tretej krajiny.

Tieto obmedzenia však naďalej platia pre pracujúcich v pohraničnom pásme a pre vodičov dopravných prostriedkov používaných v medzinárodnomcestovnom ruchu, ktorí dovážajú tovar v rámci cestovania za svojou prácou.

5. Pre účely odsekov 1, 2 a 4:

— ‚hraničné pásmo' znamená pásmo, ktoré nesiaha viac než 15 km vzdušnou čiarou od hraníc členského štátu. Hraničné pásmo každého členského štátu musí zahrňovať miestne územné administratívne oblasti, z ktorých je pásmo zložené.

— ‚pracujúci v hraničnom pásme' je akákoľvek osoba, ktorej bežné aktivity vyžadujú prechod na druhú stranu hranice v pracovných dňoch."

Článok 4

Článok 6 smernice Rady z 28. mája 1969 sa mení a dopĺňa takto:

a) Znenie tohoto článku sa stáva jeho odsekom 1.

b) Pridávajú sa nasledujúce odseky:

„2. Bez dopadu na pravidlá týkajúce sa predaja v obchodoch na letisku medzi colnou kontrolou a palubou lietadla, môžu členské štáty v oblasti maloobchodného predaja, povoliť za podmienok stanovených v odsekoch 3 a 4 úľavu dane z obratu pre tovar prevážaný v osobnej batožine cestujúcich, opúšťajúcich členský štát. Žiadna úľava nesmie byť poskytnutá vzhľadom na povinnosť zaplatenia spotrebnej dane.

3. Za cestujúcich sa pokladajú tí, ktorých trvalý pobyt alebo obvyklé bydlisko sa nachádza mimo spoločenstva, každý členský štát môže stanoviť limity a podmienky uplatňovania pre poskytnutie daňovej úľavy.

Cestujúcim, ktorých trvalý pobyt, obvyklé bydlisko alebo pracovisko sa nachádza v členskom štáte, môže byť poskytnutá daňová úľava len na položky jednotlivej hodnoty, ktoré, vrátane dane, prekračujú čiastku uvedenú v článku 2 (1).

Členské štáty môžu túto čiastku zvýšiť. Môžu ďalej vylúčiť svojich obyvateľov z výhod tejto úľavy.

4. Predpokladom pre daňovú úľavu je:

a) v prípadoch, uvedených v prvom pododseku odseku 3, predloženie kópií faktúr alebo iných dokladov namiesto tých, ktoré sú vydané colnicami vyvážajúceho členského štátu s cieľom potvrdenia, že tovar bol vyvezený;

b) v prípadoch, uvedených v druhom pododseku odseku 3, predloženie kópií faktúr alebo iných dokladov namiesto tých, ktoré sú vydané colnicami členského štátu, kde sa konečný dovoz uskutočnil alebo iným orgánom tohoto členského štátu, ktorý je príslušný vo veciach dane z obratu.

5. Pre účely tohoto článku:

— ‚trvalý pobyt alebo obvyklé bydlisko' je zapísané v pase, občianskom preukaze alebo ak tieto chýbajú, v iných identifikačných dokladoch, ktoré sú vyvážajúcim členským štátom uznané za platné;

— ‚položka' je vec alebo skupina vecí, ktoré bežne patria do jedného celku."

Článok 5

Nasledujúci článok sa vkladá za článok 7 smernice Rady z 28. mája 1969:

„Článok 7a

Členské štáty uskutočnia v rámci systému vnútorného cestovného ruchu spoločenstva potrebné kroky pre cestujúcich, aby mohli mlčky alebo jednoduchým vyhlásením potvrdiť, že dodržujú schválené limity a podmienky pre oprávnenie na dovoz bez cla."

Článok 6

1. Členské štáty zrealizujú a skompletizujú požadované opatrenia, aby boli v súlade:

— s článkami 1, 2, 3 a 5 tejto smernice najneskôr do 1. júla 1972;

— s článkom 4 tejto smernice najneskôr do 1. januára 1973.

2. Každý členský štát informuje Komisiu o opatreniach, ktoré prijal na vykonanie tejto smernice.

Komisia oznámi tieto informácie ostatným členským štátom.

Článok 7

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 12.6.1972

Za Radu

predseda

J. DUPONG